

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu
Tarnobrzeskiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej – Machów III

ZESPÓŁ PROJEKTOWY URBLEX SP. Z O.O.	
Autorzy:	
mgr Marcin Rosegnal – Główny Projektant Kierownik Zespołu	
inż. Weronika Bojdo	
mgr inż. Monika Byś	
mgr inż. arch. Anna Jagocha	
mgr inż. Patrycja Juszczyk	
mgr inż. Justyna Kopytko	
mgr inż. Anna Pytko	
mgr Monika Rosegnal	

BRZESKO, czerwiec 2025 r.

Spis treści

1. Przedmiot i cel opracowania, podstawa prawna oraz metodyka wykonania Prognozy.....	3
2. Analiza i ocena stanu zasobów środowiska	4
2.1. Uwarunkowania wynikające z położenia, rzeźby terenu i budowy geologicznej	4
1. Podział fizyczno-geograficzny.....	6
Rzeźba terenu	6
2. Budowa geologiczna.....	7
2.2. Uwarunkowania topoklimatyczne.....	7
2.3. Uwarunkowania wynikające z obecności wód powierzchniowych i podziemnych	8
2.4. Uwarunkowania glebowe.....	10
2.5. Uwarunkowania wynikające z obecności gatunków chronionych roślin i zwierząt, obszarów chronionych, obszarów cennych przyrodniczo i walorów krajobrazowych	11
1. Szata roślinna i świat zwierzęcy	11
2. Ochrona przyrody, krajobrazu i walorów kulturowych	11
2.6. Uwarunkowania wynikające z jakości powietrza atmosferycznego	12
2.7. Uwarunkowania wynikające ze stanu klimatu akustycznego	14
2.8. Uwarunkowania wynikające z obecności obiektów emitujących promieniowanie elektromagnetyczne 14	
3. Ekofizjograficzne uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego obszaru gminy.....	14
4. Informacje o zawartości i głównych celach planu miejscowego.....	15
4.1. Główne cele projektowanego terenu.....	15
5. Ocena wpływu ustaleń planu na poszczególne komponenty środowiska	15
5.1. Analiza i ocena wpływu rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych na środowisko	15
5.2. Wpływ ustaleń planu na elementy środowiska we wzajemnym powiązaniu	16
6. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, zmniejsza nie lub kompensowanie negatywnych działań na środowisko.....	18
7. Analiza i ocena celów ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotnych z punktu widzenia projektowanego dokumentu	19
8. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko	21
9. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu	21
10. Metody analizy realizacji postanowień projektu planu	22
11. Diagnoza zmian środowiska w wyniku realizacji ustaleń planu	23
11.1. Przyjęte założenia	23
11.2. Prognoza skutków wpływu ustaleń planu na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego 23	
12. Streszczenie w języku niespecjalistycznym	25

1. Przedmiot i cel opracowania, podstawa prawna oraz metodyka wykonania Prognozy

Niniejsze opracowanie zostało sporządzone na potrzeby sporządzenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu Tarnobrzeskiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej – Machów III. Prognoza została wykonana w pracowni URBLEX w Brzesku, na zlecenie Miasta Tarnobrzega, w oparciu o umowę zawartą pomiędzy Miastem Tarnobrzeg, a firmą URBLEX.

Celem niniejszej Prognozy jest wykazanie, jakiego rodzaju oddziaływaniu będzie poddane środowisko przyrodnicze wskutek wejścia w życie planu miejscowego. Przedmiotem opracowania jest ustalenie oddziaływania na środowisko terenu usług lub produkcji.

W prognozie uwzględniono ocenę stanu funkcjonowania środowiska przyrodniczego, skutki i zasięg wpływu ustaleń projektu planu, zagrożenia, jakie wynikają z projektowanego przeznaczenia terenów oraz sposobów ich ograniczenia.

Wymóg sporządzenia Prognozy oddziaływania na środowisko do projektu planu miejscowego oraz zawartość dokumentu wynika z ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r., poz. 1112 z późn. zm.). Zgodnie z nim prognoza:

- Określa, analizuje i ocenia istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu, stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem, istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu, przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy;
- Przedstawia rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru - rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

Zakres niniejszego opracowania wynika z przyjętej Uchwały nr XVII/181/2025 Rady Miasta Tarnobrzega z dnia 30 stycznia 2025 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu

zagospodarowania przestrzennego terenu Tarnobrzeskiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej – Machów III.

Oprócz powyższej ustawy oraz uchwały, podstawę do sporządzenia niniejszego opracowania stanowią dodatkowo:

- Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. 2024 poz. 1478, 1940),
- Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 poz. 1130 z późn. zm.),
- Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. 2024, poz. 54 z późn. zm).

Projektanci oraz autor prognozy konsultowali wszelkie kwestie związane z potencjalnym oddziaływaniem planowanego zagospodarowania, a następnie wspólnie podejmowali decyzje oraz kształtowali ostateczne zapisy ustaleń projektu planu.

Zakres merytoryczny Prognozy jest szeroki i obejmuje kompleks zagadnień związanych z problematyką ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego i kulturowego, ochroną zdrowia mieszkańców i zasobów naturalnych, kształtowaniem i ochroną walorów krajobrazowych.

W trakcie sporządzania Prognozy przeanalizowano rozwiązania funkcjonalno-przestrzenne i pozostałe ustalenia projektu planu pod kątem ich zgodności z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi. Analizie poddano również ustalenia projektu planu miejscowego dotyczące warunków zagospodarowania terenu. Oddziaływanie na środowisko przyrodnicze i krajobraz zainwestowania przewidzianego projektem planu oceniano, posługując się następującymi kryteriami:

- bezpośrednio oddziaływania (bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane),
- okresu trwania oddziaływania (długoterminowe, średnioterminowe, krótkoterminowe),
- częstotliwości oddziaływania (stałe, okresowe, epizodyczne),
- oddziaływania na poszczególne komponenty (negatywne słabe, negatywne umiarkowane, negatywne znaczące, pozytywne).

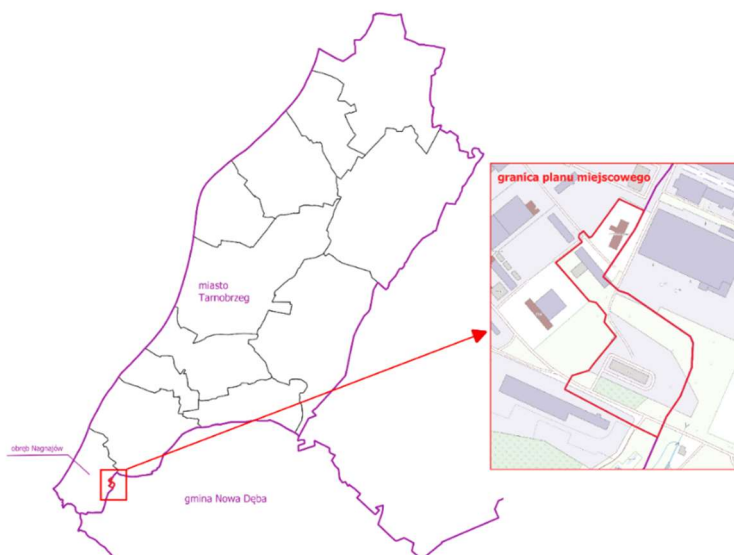
2. Analiza i ocena stanu zasobów środowiska

2.1. Uwarunkowania wynikające z położenia, rzeźby terenu i budowy geologicznej

Obszar objęty projektem planu miejscowego znajduje się w południowej części miasta Tarnobrzeg, przy granicy z Gminą Nowa Dęba, w obrębie Nagnajów. Zajmuje powierzchnię ok 2,73 ha. Lokalizacja przedmiotowego obszaru została wskazana na Ryc.1. Przedmiotowy obszar obejmuje działki ewidencyjne nr 277/11, 277/39, 277/67, 277/68, 278/5 i 278/6 z obrębu Nagnajów oraz części działek nr 277/65 i 278/4 z obrębu Nagnajów.

Teren objęty planem zlokalizowany jest w granicach Tarnobrzeskiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej. Przedmiotowy obszar jest w większości zabudowany (Ryc.2.). Znajduje się tutaj istniejąca zabudowa o funkcjach usługowych i produkcyjno-magazynowych, a także ciągi komunikacyjne. Przez południową część obszaru przebiega droga gminna klasy dojazdowej - ul. Strefowa (nr 122183R). Obszar objęty analizą cechuje dostęp do sieci infrastruktury technicznej.

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu Tarnobrzeszkiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej – Machów III

Ryc.1. Położenie obszaru opracowania w mieście Tarnobrzeg, w obrębie Nagnajów, źródło: mapa topograficzna baza BDOT10k, geoportal.gov.pl

Ryc.2. Działki ewidencyjne w obszarze opracowania, źródło: ortofotomapa o wysokiej rozdzielczości, geoportal.gov.pl

Obszar objęty planem miejscowym jest częściowo zagospodarowany. Analiza danych pozyskanych z Grodzkiego Ośrodka Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej z 30.01.2025 r. lic nr GGXI.6642.54.2025_1864_N, tj. mapy zasadniczej, wykazała, że na terenie opracowania znajdują się budynki handlowo-usługowe (budynki magazynowe), przemysłowe oraz biurowe. Przez teren objęty planem miejscowym przebiega droga gminna klasy dojazdowej – ul. Strefowa (nr 122183R).

W najbliższym sąsiedztwie dominuje zabudowa spójna z obecnym zagospodarowaniem – zabudowa produkcyjna i magazynowa. Obszar planu Machów III stanowi część Tarnobrzeszkiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej. Najbliższe zabudowania mieszkaniowe zlokalizowane są ponad 700 metrów od granicy terenu planu.

Na terenie objętym analizą przeważającym użytkowaniem gruntowym są tereny przemysłowe (Ba), które stanowią ok. 81,9% obszaru. Ponadto w północnej części obszaru występują inne tereny niezabudowane (Bi), które zajmują ok. 11,4% jego powierzchni. Natomiast 6,7% obszaru stanowią drogi (dr).

1. Podział fizyczno-geograficzny

Tarnobrzeg jest miastem położonym w północno-zachodniej części województwa podkarpackiego, na prawym brzegu rzeki Wisły, zajmuje fragment doliny Wisły oraz teren wysoczyzny zwanej Garbem Tarnobrzeskim na granicy Kotliny i Wyżyny Sandomierskiej. Zgodnie z podziałem fizyczno-geograficznym Polski wg Jerzego Kondrackiego miasto Tarnobrzeg usytuowane jest w północnej części województwa podkarpackiego, na prawym brzegu Wisły.

Omawiany teren położony jest w **obrębie makroregionu Kotlina Sandomierska**, dzielącego się w tym rejonie na dwa mezoregiony: Nizinę Nadwiślańską (zachodnia i środkowa część miasta) i Równinę Tarnobrzeską (wschodnia część miasta). Obszar objęty planem miejscowym znajduje się w terenie oddziaływania mezoregionu **Nizina Nadwiślańska**. Składa się ona z trzech tarasów: tarasu zalewowego, wyższego tarasu piaszczystego (częściowo zwydmionego) oraz tarasu przykrytego lessem.

2. Rzeźba terenu

Teren objęty opracowaniem planu, stanowi obszar położony poza osuwiskami oraz poza terenami predysponowanymi do osuwania się mas ziemnych. Teren jest płaski, o nachyleniu nie większym niż 5°. Na terenie opracowania znajdują się budynki handlowo-usługowe, produkcyjne oraz biurowe, które stanowią część zakładu produkcyjnego Fenix Metals Sp. z o.o.

Ryc.3. Rzeźba terenu, źródło: opracowanie własne na podstawie mapy hipsometrycznej geoportal.gov.pl

3. Budowa geologiczna

Obszar objęty opracowaniem położony jest w obrębie jednostki geologicznej zwanej Zapadliskiem Przedkarpackim. Przedmiotowe Zapadlisko to jednostka geologiczna ciągnąca się na długości ok. 1700 km od Rumunii do Austrii. Zapadlisko przedkarpackie jest typowym peryferycznym basenem przedgórskim wypełnionym przez osady syn- i postorogeniczne, którego powstanie było związane z miocেনską ewolucją łuku orogenicznego Karpat zewnętrznych.

Obecnie miocенskie osady zapadliska występują głównie przed frontem orogenu, częściowo zostały włączone w jego obręb tworząc najbardziej zewnętrzne jednostki tektoniczne, występują ponad orogেনem niezgodnie przykrywając płaszczowiny karpackie oraz zostały zachowane w pozycji autochtonicznej pod nasuniętymi Karpatami fliszowymi.

Utwory trzeciorzędu to osady miocенskie reprezentowane przez serię chemiczną. Ostatnie ogniwo stanowią ility krakowieckie. Jest to seria osadów ilastych o wyraźnej budowie warstwowej, często z dużą domieszką frakcji piaszczystej, występują w podłożu całego badanego obszaru, miąższość jest zmienna i waha się od 0,5 do 80 m. Utwory czwartorzędu stanowiące nadkład utworów trzeciorzędowych reprezentowane są przez osady plejstocenu i holocenu. Plejstocen to utwory akumulacji wodnolodowcowej, wykształcone w postaci piasków drobnych, średnich i pylastych, glin zwałowych (gliny, gliny piaszczyste i pylaste) przewarstwionych piaskami. Miąższość tych utworów dochodzi do kilkunastu metrów. Do holocenu zalicza się piaski wydymowe oraz występujące fragmentarycznie piaski i mady rzeczne.

Teren objęty planem miejscowym znajduje się w obszarze gruntów piaszczysto-madowych tarasów niższych poniżej 4-6 m. Warunki budowlane określone są jako przeważnie złe.

4. Zasoby geologiczne, złoża i surowce mineralne

Na obszarze objętym miejscowym planem nie występują udokumentowane złoża kopalin, surowce perspektywiczne i prognostyczne, nie wydano również koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż surowców.

2.2. Uwarunkowania topoklimatyczne

Teren miasta Tarnobrzeg leży w obrębie dzielnicy klimatycznej nizin i kotlin podgórskich. Warunki klimatyczne charakteryzują się upalnym latem, niezbyt mroźną zimą i stosunkowo małą ilością opadów. Tarnobrzeg znajduje się głównie w zasięgu cyrkulacji południowej i zachodniej mas powietrza – w porze chłodnej przeważa cyrkulacja południowo-zachodnia, a w porze ciepłej zachodnia i północno zachodnia. Obszar miasta jest dość dobrze przewietrzany.

Średni opad roczny wynosi ok. 600 mm, przy czym na okres od maja do października przypada ok. 65% rocznej wielkości opadów. Średnia roczna temperatura powietrza wynosi ok. 7,6 st. C. Okres wegetacji jest długi i wynosi 210 – 220 dni. W stosunku do pozostałej części Kotliny Sandomierskiej Tarnobrzeg posiada najniższą średnią roczną wielkość opadów oraz najwyższe średnie roczne temperatury powietrza.

Warunki topoklimatyczne z uwagi na mało zróżnicowaną konfigurację terenu nie wykazują istotnej zmienności. Mniej korzystne warunki klimatu lokalnego występują w obrębie teras zalewowych Wisły. Pojawia się tu zjawisko inwersji temperatury, podczas którego notuje się większą wilgotność

względnej powietrza w stosunku do terenów wyżej położonych, co przy znacznych spadkach temperatury prowadzi do powstawania przyziemnych mgieł.

2.3. Uwarunkowania wynikające z obecności wód powierzchniowych i podziemnych

Tarnobrzeg położony jest w zlewni rzeki Wisły, która stanowi naturalną zachodnią granicę miasta. Sieć wód powierzchniowych w obrębie obszaru miasta tworzą Wisła (ciek I rzędu) i jej prawobrzeżny dopływ Trześniówka (na znacznym odcinku płynąca wzdłuż granicy wschodniej miasta) z Mokrzyszówką. W rejonie Osiedla Sobów do Trześniówki uchodzi Żupawka. Cieki te są na całej długości w obrębie terenu miasta uregulowane i posiadają obustronne obwałowania chroniące przed powodzią. Sieć wodną uzupełnia szereg bezimiennych cieków i rowów melioracyjnych. Wisła płynie korytem o szerokości 200 – 500 m. W dolinie rzeki (międzywale) występują liczne starorzecza z mniej lub bardziej zaawansowanym procesem łądowacenia. Są to przeważnie zbiorniki o wydłużonym kształcie, których głębokość dochodzi niekiedy do kilku metrów. Średnie roczne przepływy Wisły na tym odcinku wynoszą od ok. 100 m³/s w latach suchych do 370 m³/s w latach mokrych.

Zgodnie z podziałem na jednolite części wód powierzchniowych (JCWP) określonym w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły” (Dz. U. z 2023 r., poz. 300) obszar objęty planem miejscowym położony jest na terenie monitorowanych RW20000122319 – Wisła od Wisłoki do Sanny. Ocena stanu na podstawie oceny stanu GIOŚ 2014-2019 i oceny eksperckiej (wg klasyfikacji obowiązującej od 1 stycznia 2022 r.).

Zgodnie z aktualnym „Planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły w cyklu planistycznym na lata 2022-2027, JCWP rzecznych „Wisła od Wisłoki do Sanny” o kodzie: **RW20000122319** osiągnęła:

- **umiarkowany stan ekologiczny** dla wskaźników - fitoplankton, makrobezkręgowce, ichtiofauna;
- **stan chemiczny poniżej dobrego** dla wskaźników - benzo(a)piren, bromowane difenylotery, rtęć;
- ogólny stan JCWP rzecznych „Wisła od Wisłoki do Sanny” o kodzie: RW20000122319 określony został jako **zły stan wód**.

Zidentyfikowano znaczące presje determinujące stan wód. Wynik analizy znaczących oddziaływań JCWP - BIO_FIZ (na elementy biologiczne zależne od fizykochemii), BIO_HM (na elementy biologiczne zależne od hydromorfologii), CHEM (na elementy chemiczne), CHEM_B (na elementy chemiczne (biota)), OCH (na obszary chronione);

- główne źródło presji hydromorfologicznych: prostowanie koryta - rzeki główne i rzeki pozostałe, budowle regulacyjne (opaski brzegowe, ostrogi, tamy podłużne) - rzeki główne, wały przeciwpowodziowe - rzeki główne i rzeki pozostałe, górnictwo - rzeki główne;
- główne źródło presji chemicznych: rozproszone - rozwój obszarów zurbanizowanych: transport, turystyka, odpływ miejski; punktowe - przemysłowe, komunalne, odcieki ze składowisk, punktowe - przemysłowe, komunalne, odcieki ze składowisk; nieznanne (substancje zakazane).

Ocena ryzyka nieosiągnięcia celu środowiskowego określona została jako **zagrożona**.

Omawiana JCWP znajduje się w wykazie obszarów chronionych: rezerwat przyrody - Wisła pod Zawichostem (PL.ZIPOP.1393.RP.1334, PL.ZIPOP.1393.RP.1563, PL.ZIPOP.1393.RP.1564),

Jeleniowsko-Staszowski obszar chronionego krajobrazu (PL.ZIPOP.1393.OCHK.354), obszar Natura 2000 - Dolina Dolnego Sanu (PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH180020.H), Tarnobrzaska Dolina Wisły (PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH180049.H), Góry Pieprzowe (PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH260022.H), Przełom Wisły w Małopolsce (PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH060045.H). Teren objęty planem miejscowym znajduje się **poza wymienionymi obszarami ochronnymi**.

Zgodnie z aktualnym „Planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły” celem środowiskowym dla JCWP „Wisła od Wisłoki do Sanny” o kodzie: RW20000122319 jest osiągnięcie:

- umiarkowanego stanu ekologicznego dla złączonych wskaźników : [IFPL, MMI, EFI+PL/IBI_PL]; pozostałe wskaźniki - II klasa jakości); zapewnienie drożności cieku dla migracji ichtiofauny na odcinku cieku istotnego Wisła w obrębie JCWP (dla jesiotra); zapewnienie drożności cieku według wymagań gatunków chronionych; zapewnienie drożności cieku dla migracji gatunków o znaczeniu gospodarczym na odcinku cieku głównego Wisła w obrębie JCWP (dla troci wędrowniej);
- stanu chemicznego: dla złączonych wskaźników [benzo(a)piren(w)] poniżej stanu dobrego, dla pozostałych wskaźników - stanu dobrego.

Wymagania dla elementów biologicznych. Parametry charakteryzujące cel środowiskowy:

- Fitoplankton - Indeks IFPL: $\geq 0,47$,
- Fitobentos - Indeks okrzemkowy (IO): $> 0,39$;
- Makrofity - Makrofitowy indeks rzeczny (MIR): nie ustala się;
- Makrobezkręgowce bentosowe - Indeks MMI_PL: $\geq 0,473$.

Ichtiofauna:

- Indeks EFI+PL dla rzek z dominacją ryb łososiowatych (Salmonid): nie ustala się;
- Indeks EFI+PL dla rzek z dominacją ryb karpowatych (Cyprinid):
 - Brodzenie: nie ustala się;
 - Połów z łodzi: nie ustala się.
 - Klasa elementów biologicznych: klasa III

Wymagania dla elementów fizykochemicznych. Parametry charakteryzujące cel środowiskowy:

- Tlen rozpuszczony (mgO₂/l): $\geq 7,5$;
- BZT₅ (mgO₂/l): ≤ 4 ;
- OWO (mgC/l): $\leq 12,5$;
- Przewodność w 20°C (uS/cm): ≤ 850 ;
- Azot amonowy (mgN-NH₄/l): $\leq 0,45$;
- Azot azotanowy (mgN-NO₃/l): $\leq 2,2$;
- Azot ogólny (mgN/l): $\leq 3,5$;
- Fosfor fosforanowy (V) (ortofosforanowy) (mg P-PO₄/l): $\leq 0,12$;
- Fosfor ogólny (mgP/l): $\leq 0,35$.

Wymagania dla elementów hydromorfologicznych. Parametry charakteryzujące cel środowiskowy: Hydromorfologiczny indeks rzeczny HIR $\geq 0,486$

Wymagania dla obszarów chronionych będących jednolitymi częściami wód, przeznaczonymi do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia (wymagania dotyczą miejsc poboru wody) oraz dla obszarów chronionych będących jednolitymi częściami wód

przeznaczonymi do celów rekreacyjnych, w tym kąpieliskowych (wymagania dotyczą fragmentu wód wykorzystywanego do celów kąpieliskowych):

- JCWP nieprzeznaczona do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi,
- JCWP nieprzeznaczona do celów rekreacyjnych, w tym kąpieliskowych.

Potencjał sorpcyjny - wrażliwość zlewni na presję antropogeniczną wyrażona w skali od 1 do 5 została ustalona jako 3 - przeciętny. JCWP nie cechuje się naturalną podatnością na presję wskutek niekorzystnych wartości potencjału sorpcyjnego. Ponadto JCWP jest słabo i umiarkowanie zagrożona suszą.

Teren objęty planem miejscowym położony jest w obrębie Jednolitych Części Wód Podziemnych nr 135 kod GW2000135 (na podstawie podziału obszaru Polski na 172 części wód podziemnych). Na obszarze JCWPd nr 135 występują wody podziemne związane z utworami czwartorzędu, litologia piaski i żwiry, charakterystyka wodnośca - porowy.

Ocena stanu chemicznego JCWPd określana jest jako słaby, natomiast stanu ilościowego – jako dobry. Przekroczenie wartości progowej dobrego stanu chemicznego wód powierzchniowych wskaźników: K, Fe, As, pH, Al, SO₄, TOC. Głównym zagrożeniem dla wód podziemnych były do niedawna przemysł wydobywczy i przetwórstwo siarki, skupione w północnej części jednostki. Obecnie nie prowadzi się eksploatacji siarki a tereny pogórnice są rekultywowane. Odmienny typ zagrożenia dla wód podziemnych, o zdecydowanie mniejszym znaczeniu stanowią zanieczyszczenia pochodzenia rolniczego. Płytko występujące wody podziemne narażone są na zanieczyszczenie głównie związkami azotu, siarki oraz związkami organicznymi pochodzącymi z nawożenia. Dominują małoobszarowe gospodarstwa indywidualne. Presja o charakterze obszarowym dotyczy głównie obszarów zurbanizowanych, zwłaszcza w niewielkich miejscowościach, w których rozwój sieci wodociągowej zwykle nie jest równoczesny z rozwojem kanalizacji.

Ocena ryzyka nieosiągnięcia celu środowiskowego jest **zagrożona chemicznie_A**. JCWPd przeznaczona jest do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi. Celami środowiskowymi dla JCWPd jest osiągnięcie dobrego stanu chemicznego z wyłączeniem przekroczeń wartości progowej dobrego stanu w przypadku wskaźników: K, Fe, Mn, As, pH, Al, SO₄, TOC oraz utrzymanie dobrego stanu ilościowego.

Teren miasta znajduje się w znacznej odległości (kilka km) od ustanowionych granic stref ochrony pośredniej ujęć. Teren opracowania znajduje się częściowo w poza granicami Głównego Zbiornika Wód Podziemnych.

Na terenie objętym planem miejscowym nie występują obszary szczególnego zagrożenia powodziowego.

2.4. Uwarunkowania glebowe

Gleby obszaru miasta wykazują duże zróżnicowanie pod względem rodzaju i składu mechanicznego. Pod względem typologicznym są to mady, gleby bielcowe i gleby brunatne. Na terenie planu występują gleby bielcowe właściwe i pseudobielcowe – piaski słabo-gliniaste oraz gliniaste lekkie.

Dla przedmiotowego terenu nie wykonano badań pozwalających na określenie stanu gleb. Dostępne dane odnoszą się do gruntów rolnych terenu całego miasta i pochodzą z cyklu badań 2000 i 2005 przeprowadzanych przez Instytut Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa w Rzeszowie pod nadzorem merytorycznym IUN i G w Puławach Gleby wykazują znaczny stopień zakwaszenia, około 71% użytków rolnych na terenie miasta to gleby kwaśne i bardzo kwaśne. Zakwaszenie gleb utrzymuje się, a w wielu przypadkach postępuje. W glebach takich występuje zwiększona mobilność metali ciężkich i zwiększona przyswajalność ich przez rośliny. Stan jakości badanych gleb pod względem zawartości metali ciężkich i siarki jest korzystny, gleby charakteryzują się naturalną zawartością tych pierwiastków. Zanieczyszczenie gleb wielopierścieniowymi węglowodorami aromatycznymi nie ma większego wpływu na stan czystości gleb i ich przydatność rolniczą.

2.5. Uwarunkowania wynikające z obecności gatunków chronionych roślin i zwierząt, obszarów chronionych, obszarów cennych przyrodniczo i walorów krajobrazowych

1. Szata roślinna i świat zwierzęcy

Na terenie objętym planem miejscowym występuje zieleń urządzona i naturalna charakterystyczna dla zabudowy miejskiej, tj. trawniki, krzewy i skupiska niskich drzew. Szata roślinna nie stanowi wartości przyrodniczej, którą należy szczególnie chronić. Za budynkami składów i magazynów, w południowej części terenu, znajdują się liczne drzewa, głównie akacje, wierzby i brzozy rozlokowane chaotycznie wzdłuż drogi. Na terenie objętym planem miejscowym nie występują lasy i tereny zadrzewione i zakrzewione.

Według podziału na krainy zoogeograficzne (Jaczewski 1973 w Narodowym Atlasie Polski) teren miasta znajduje się w krainie Nizina Sandomierska. Z uwagi na rozległy obszar znajdujący się w granicach administracyjnych, występuje tu w pewnym stopniu zróżnicowanie zbiorowisk roślinnych, w konsekwencji różnorodność biotopów dla zwierząt. W obrębie obszaru miasta brak jest udokumentowanych miejsc lęgowych priorytetowych gatunków fauny, w tym ornitofauny. Z uwagi na charakter inwestycji funkcjonujących na obszarze opracowania oraz ich skomunikowania, analizowany teren nie jest atrakcyjny dla gatunków chronionych. Nie występują w jego obrębie siedliska zwierząt chronionych, a zwierzęta występujące w jego obrębie należą do gatunków pospolitych, które zaadaptowały się do panujących warunków. Na terenach otwartych można spotkać sarnę, zającą, bażanta, kuropatwę oraz lisa.

2. Ochrona przyrody, krajobrazu i walorów kulturowych

Obszar objęty planem miejscowym nie leży na terenie objętym formą ochrony przyrody. Na terenie obszaru planu i w jego najbliższym sąsiedztwie nie ma również pomników przyrody. Najbliższa wielkopowierzchniowa forma ochrony przyrody zlokalizowana jest w odległości ok. 850 metrów na wschód od obszaru objętego planem. Jest to specjalny obszar ochrony siedlisk Tarnobrzaska Dolina Wisły (PLH180049).

Na obszarze objętym planem nie występują obiekty wpisane do rejestru zabytków ani obiekty wpisane do gminnej ewidencji zabytków. Nie zidentyfikowano również stanowisk archeologicznych wpisanych do rejestru zabytków ani stanowisk wpisanych do gminnej ewidencji zabytków.

Uchwałą Nr XIII/218/25 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 31 marca 2025 r. uchwalono audyt krajobrazowy dla województwa podkarpackiego. Audyt ten stanowi realizację

wymogów prawnych zawartych w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, która zobowiązuje organy samorządu województwa do sporządzania audytów krajobrazowych. Dodatkowo, podstawą prawną sporządzenia audytu jest Obwieszczenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 marca 2024 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie sporządzania audytów krajobrazowych (Dz.U. z 2024 r. poz. 537), które jest aktem wykonawczym określającym szczegółowy zakres i sposób sporządzania audytu krajobrazowego. W ramach audytu krajobrazowego dla województwa podkarpackiego w obszarze objętym miejscowym planem wyróżniono górniczy typ krajobrazu.

Dla zidentyfikowanego podokręgu geobotanicznego nie wyróżniono unikatowych cech analitycznych, szczególnych walorów kulturowych, przyrodniczych, akustycznych, zapachowych i sanitarnych. Nie wyróżniono również rekomendacji i wniosków dotyczących form ochrony przyrody oraz zabytków, w tym wskazania obszarów, które powinny zostać objęte ochroną, bądź wymagają pogłębionej analizy zasadności ich dalszej ochrony.

2.6. Uwarunkowania wynikające z jakości powietrza atmosferycznego

Wyróżnia się trzy główne grupy zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego. Należą do nich źródła komunalno-bytowe, transport drogowy oraz przemysł. Źródła komunalno-bytowe, w głównej mierze odpowiedzialne są za podwyższone stężenia zanieczyszczeń, szczególnie pyłu zawieszonego, benzo(a)pirenu i dwutlenku siarki w sezonie zimowym. Stosowanie w lokalnych kotłowniach i domowych piecach grzewczych niskosprawnych urządzeń i instalacji kotłowych, ich zły stan techniczny i nieprawidłowa eksploatacja oraz spalanie złej jakości paliw (zasiarczonych, zapopielonych i niskokalorycznych węgli, mułów węglowych, a także wszelkich odpadów z gospodarstw domowych), są głównym powodem tzw. niskiej emisji. Duża ilość źródeł wprowadzających zanieczyszczenia z kominów o niewielkiej wysokości sprawia, że zjawisko to jest bardzo uciążliwe, gdyż zanieczyszczenia gromadzą się wokół miejsca powstawania, a są to najczęściej obszary o zwartej zabudowie mieszkaniowej. Transport drogowy wpływa na całoroczny poziom tlenków azotu w powietrzu oraz podwyższony poziom pyłu zawieszonego PM10 i benzenu. Duże zanieczyszczenie powietrza występuje na skrzyżowaniach głównych ulic i dróg, przy trasach komunikacyjnych o dużym natężeniu ruchu biegnących przez obszary o zwartej zabudowie. Przyczyną nadmiernej emisji zanieczyszczeń ze środków transportu jest przede wszystkim zły stan techniczny pojazdów, ich nieprawidłowa eksploatacja, przestoje w ruchu spowodowane złą organizacją ruchu i zbyt małą przepustowością dróg. Aktem prawnym regulującym dopuszczalne stężenia substancji w powietrzu jest Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu.

Na terenie województwa podkarpackiego badania i pomiary jakości powietrza atmosferycznego prowadzi Główny Inspektorat Ochrony Środowiska z wykorzystaniem materiałów przygotowanych w Departamencie Monitoringu Środowiska Regionalnego Wydziału Monitoringu Środowiska w Rzeszowie. Oceny jakości powietrza na terytorium kraju dokonuje się z uwzględnieniem dwóch grup kryteriów: ustanowionych ze względu na ochronę zdrowia ludzi (z podziałem na ochronę zdrowia dla uzdrowisk i obszarów ochrony uzdrowiskowej) oraz ustanowionych ze względu na ochronę roślin.

Ocena pod kątem ochrony zdrowia obejmuje: dwutlenek azotu NO₂, dwutlenek siarki SO₂, benzen C₆H₆, ołów Pb, arsen As, nikiel Ni, kadm Cd, benzo(a)piren B(a)P, pyły PM10 i PM2.5, ozon O₃, tlenek węgla CO. W ocenie pod kątem ochrony roślin uwzględnia się: dwutlenek siarki SO₂, tlenki azotu NO_x, ozon O₃. Wynikiem oceny, zarówno pod kątem kryteriów dla ochrony zdrowia jak i kryteriów dla ochrony roślin dla wszystkich substancji podlegających ocenie, jest zaliczenie strefy do jednej

z następujących klas: A (jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy nie przekraczają odpowiednio poziomów dopuszczalnych, poziomów docelowych), B (jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalne, lecz nie przekraczają poziomów dopuszczalnych powiększonych o margines tolerancji), C (jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalne powiększone o margines tolerancji, w przypadku gdy margines tolerancji nie jest określony – poziomy dopuszczalne, poziomy docelowe), D1 (jeżeli poziom stężenia ozonu nie przekracza poziomu celu długoterminowego) i D2 (jeżeli poziom stężenia ozonu przekracza poziom celu długoterminowego).

W wyniku rocznej oceny jakości powietrza za 2023 r. przeprowadzonej w województwie podkarpackim, po przeanalizowaniu wszystkich dostępnych i zgromadzonych danych pomiarowych, dotyczących poziomów stężeń poszczególnych zanieczyszczeń oraz wyników obliczeń z wykorzystaniem modelu matematycznego, uzyskano wyniki, które przedstawiono poniżej.

Ocena według kryteriów odniesionych do ochrony zdrowia

W wyniku rocznej oceny jakości powietrza, zostały określone strefy w województwie podkarpackim, w których należy podjąć określone działania w celu przywrócenia na danym obszarze obowiązujących standardów jakości powietrza. W tabeli nr 1 zestawiono klasy stref dla poszczególnych zanieczyszczeń, uzyskane w ocenie rocznej z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych w celu ochrony zdrowia ludzi. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 2 sierpnia 2012 r w sprawie stref, w których dokonuje się oceny jakości powietrza, miasto Tarnobrzeg znajduje się w strefie podkarpackiej.

Tab.1. Wyniki klasyfikacji stref pod kątem ochrony zdrowia dla 2023 roku, *źródło: Roczna ocena jakości powietrza w województwie Podkarpackim, Raport wojewódzki za rok 2023, GIOŚ, Rzeszów 2024 rok*

Nazwa strefy	Symbol klasy wynikowej											
	SO ₂	NO ₂	PM10	Pb	C ₆ H ₆	CO	O ₃	As	Cd	Ni	B(a)P	PM 2,5
Strefa podkarpacka	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	C	A1 ²

Ocena według kryteriów odniesionych do ochrony roślin

W tabeli nr 2 zestawiono klasy stref dla poszczególnych zanieczyszczeń, uzyskane w ocenie rocznej dokonanej z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych w celu ochrony roślin. W wyniku rocznej oceny jakości powietrza, wykonanej na podstawie danych za 2023 r. z uwzględnieniem kryteriów przyjętych ze względu na ochronę roślin, dla wszystkich zanieczyszczeń strefa podkarpacka uzyskała klasę A.

Tab.2 Wyniki klasyfikacji stref pod kątem ochrony roślin dla 2023 roku, *źródło: Roczna ocena jakości powietrza w województwie Podkarpackim, Raport wojewódzki za rok 2023, GIOŚ, Rzeszów 2024 rok*

Nazwa strefy	Symbol klasy wynikowej		
	SO ₂	NO _x	O ₃
Strefa podkarpacka	A	A	A ¹

2.7. Uwarunkowania wynikające ze stanu klimatu akustycznego

Standardy jakości klimatu akustycznego zależą od funkcji i przeznaczenia terenu, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 roku w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku.

Na obszarze opracowania nie identyfikuje się terenów chronionych przed hałasem w postaci terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, wielorodzinnej, mieszkaniowo-usługowej i zagrodowej. Ze względu na rodzaj źródeł hałasu wyodrębniamy hałas komunikacyjny, przemysłowy i lotniczy. Największy zasięg ma hałas komunikacyjny i przemysłowy. Jego ograniczenie przedstawia też największe problemy techniczne. W ostatnich latach globalnie nie obserwuje się znaczącego wzrostu emisji hałasu komunikacyjnego. Wiąże się to z coraz lepszym technicznie taborem transportowym, lepszymi drogami zapewniającymi płynność ruchu, posiadającymi nowe nawierzchnie o właściwościach pochłaniających dźwięk i wyposażanymi przy każdej modernizacji w środki ograniczające emisję. Ekrany wzdłuż nowych arterii komunikacyjnych są coraz częstszym elementem krajobrazu nie tylko w pobliżu nowych dróg tranzytowych i autostrad, ale także w obrębie miast i wsi. Presja hałasu przemysłowego staje się w ostatnich latach mniejsza. Oddawane do użytkowania zakłady są prawidłowo projektowane pod kątem minimalizacji emisji hałasu do środowiska, co zapewniają (wymuszają) obowiązujące przepisy. Zakłady istniejące podejmują w większości niezbędne działania organizacyjne i techniczne ograniczające emisję hałasu do wartości zapewniających właściwy standard jakościowy środowiska.

2.8. Uwarunkowania wynikające z obecności obiektów emitujących promieniowanie elektromagnetyczne

Pola elektromagnetyczne występujące w środowisku mogą negatywnie oddziaływać na poszczególne jego elementy, w tym na organizmy żywe. Źródłem promieniowania niejonizującego mogą być: elektroenergetyczne linie napowietrzne wysokiego napięcia, stacje radiowe i telewizyjne, łączność radiowa, radiotelefony i telefonia komórkowa, stacje radiolokacji i radionawigacji.

Przez teren miasta Tarnobrzeg przebiega przesyłowa linia elektroenergetyczna najwyższego napięcia 220 kV Chmielów – Stalowa Wola. Źródłem emisji szkodliwego promieniowania elektromagnetycznego na terenie miasta są również napowietrzne linie elektroenergetyczne wysokiego napięcia 110 kV i linie średniego napięcia. Rozkłady pól elektrycznych i magnetycznych występujących w otoczeniu linii są zależne od napięcia znamionowego linii, prądu jaki przez linie płynie oraz od konstrukcji linii. Zasięg pola elektrycznego o wartości powyżej 1 kV/m od linii (licząc od rzutu skrajnego przewodu na powierzchnię terenu) dla linii 110 kV wynosi maksymalnie 12 m. Promieniowanie elektromagnetyczne może negatywnie oddziaływać na zdrowie ludzi. W zależności od napięcia linii ustala się strefy bezpieczeństwa, w których obowiązuje zakaz przebywania ludzi, a także zakaz lokalizacji niektórych form zagospodarowania.

3. Ekofizjograficzne uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego obszaru gminy

Analizując uwarunkowania określone w sporządzonym w kwietniu 2025 r. opracowaniu ekofizjograficznym, na wskazanym obszarze można stwierdzić, że projekt planu miejscowego uwzględnia występujące na przedmiotowym terenie uwarunkowania ekofizjograficzne.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu Tarnobrzeskiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej – Machów III, na potrzeby którego zostało wykonane opracowanie ekofizjograficzne

podstawowe wymaga wyznaczenia terenów, które wskażą, jakie będzie docelowe zagospodarowanie przestrzenne obszaru. Wyznaczając przeznaczenie terenu należy wziąć pod uwagę istniejące zagospodarowanie przestrzeni oraz zasoby środowiska przyrodniczego i kulturowego.

Na terenie opracowania planu miejscowego nie występują szczególne uwarunkowania przyrodnicze, kulturowe i środowiskowe, które z znaczący sposób ograniczałyby możliwości zabudowy przemysłowej. Obecne zagospodarowanie terenu jest spójne z aktualnym stanem zainwestowania i zmiana obowiązującego planu miejscowego nie wpłynie znacząco na ww. zasoby środowiska. Przeznaczenie terenu ustanowione w planie miejscowym:

- **U-P - teren usług lub produkcji;**
- **KDZ – teren drogi zbiorczej;**
- **KDD – teren drogi dojazdowej.**

4. Informacje o zawartości i głównych celach planu miejscowego

4.1. Główne cele projektowanego terenu

Główną przesłanką do sporządzenia przedmiotowego planu miejscowego są wnioski w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu Tarnobrzeskiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej – Machów II w zakresie obejmującym ustalone zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu oraz kształtowania krajobrazu, poprzez ustalenia wyjątków dla obowiązywania zakazów określonych w § 6 pkt. 1,2 oraz 3 ww. uchwały, a w rezultacie wyłączenie spod ww. zakazów firm, które funkcjonowały na terenie objętym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego na dzień jego wejścia w życie. Przedmiotowa zmiana jest uzasadniona potrzebą dostosowania zapisów planu względem zmieniających się przepisów prawnych, które wpłyną na działalność istniejących przedsiębiorstw. Obecne zapisy planu mogą w przyszłości uniemożliwić wykonywanie przez nich obecnej działalności, a także ograniczyć dalszy rozwój.

Zawartość analizowanego dokumentu wynika z ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003 roku (Dz. U. z 2024 r. poz. 1130 z późn. zm.) natomiast projekt planu miejscowego składa się z:

- części tekstowej – tekstu uchwały,
- części graficznej planu miejscowego wykonanej w skali 1:1 000.

5. Ocena wpływu ustaleń planu na poszczególne komponenty środowiska

5.1. Analiza i ocena wpływu rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych na środowisko

Teren objęty planem zlokalizowany jest w granicach Tarnobrzeskiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej. Obszar jest częściowo zagospodarowany. Analiza danych pozyskanych z Grodzkiego Ośrodka Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej z 30.01.2025 r. lic nr GGXI.6642.54.2025_1864_N, tj. mapy zasadniczej, wykazała, że na terenie opracowania znajdują się budynki handlowo-usługowe (budynki magazynowe), przemysłowe oraz biurowe. Przez teren objęty planem miejscowym przebiega droga gminna klasy dojazdowej – ul. Strefowa (nr 122183R). W najbliższym sąsiedztwie dominuje zabudowa spójna z obecnym zagospodarowaniem – zabudowa produkcyjna i magazynowa. Obszar planu Machów III stanowi część Tarnobrzeskiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej. Najbliższe zabudowania mieszkaniowe zlokalizowane są ponad 700 metrów od granicy terenu planu. Na terenie objętym analizą przeważającym użytkowaniem gruntowym są tereny przemysłowe

(Ba), które stanowią ok. 81,9% obszaru. Ponadto w północnej części obszaru występują inne tereny niezabudowane (Bi), które zajmują ok. 11,4% jego powierzchni. Natomiast 6,7% obszaru stanowią drogi (dr).

Przedmiotowa zmiana jest uzasadniona potrzebą dostosowania zapisów planu względem zmieniających się przepisów prawnych, które wpłyną na działalność istniejących przedsiębiorstw. Obecne zapisy planu mogą w przyszłości uniemożliwić wykonywanie przez nich obecnej działalności, a także ograniczyć dalszy rozwój. Wejście w życie planu miejscowego nie będzie wiązało się z zmianami mającymi realny wpływ na środowisko, gdyż mają charakter wyłącznie formalny.

Obecnie kierunki zagospodarowania przewidziane w Studium dają możliwość realizacji planowanych inwestycji.

5.2. Wpływ ustaleń planu na elementy środowiska we wzajemnym powiązaniu

Wpływ na gleby i powierzchnię ziemi

Na terenie objętym planem miejscowym dominują tereny przemysłowe i zabudowane. Ekosystem został całkowicie przekształcony przez człowieka i nie stanowi wysokiej wartości przyrodniczej i środowiskowej. Pokrywa glebowa uległa przekształceniu w wyniku prowadzonej działalności człowieka oraz rozwoju miasta i postępującego procesu urbanizacji. Wejście w życie planu miejscowego nie będzie miało większego wpływu na środowisko naturalne, z uwagi na utrzymane przeznaczenia terenu oraz fakt, że zmiana ma charakter jedynie formalny.

Uchwalenie nowego planu miejscowego wynika ze zmieniających się unijnych przepisów, zgodnie z którymi od 01 września 2025 roku zacznie obowiązywać nowa klasyfikacja ołowiu (zgodnie z Rozporządzeniem w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin) wynikająca z 21. adaptacji do Postępu Technicznego. Oznacza to, że od tej daty ołów, w każdej postaci, klasyfikowany będzie jako substancja niebezpieczna dla środowiska. W związku z nową klasyfikacją, ołów będzie również objęty przepisami w sprawie kontroli zagrożeń poważnymi awariami (zgodnie z Ustawą Prawo Ochrony Środowiska oraz rozporządzeniami wykonawczymi w tym w szczególności Rozporządzenia w sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej), a zakłady stosujące ołów w procesie technologicznym po przekroczeniu określonych w przepisach ilości progowych, do których zalicza się Spółka Fenix Metals, automatycznie, z mocy prawa będą zaliczane do zakładów mogących stwarzać ryzyko awarii przemysłowej.

Zakład Fenix Metals Sp. z o.o. zlokalizowany na obszarze objętym planem, specjalizuje się w recyklingu i produkcji metali nieżelaznych, takich jak cyna, ołów oraz ich stopy. Przedsiębiorstwo wdrożyło szereg rozwiązań technicznych i organizacyjnych w celu zminimalizowania oddziaływania na środowisko.

Najbliższe zabudowania mieszkalne zlokalizowane są w promieniu powyżej 700 metrów od granic planu. Przewidywane oddziaływania, jeśli faktycznie wystąpią, to tylko w skali lokalnej, ograniczając się do terenu opracowania, a stan środowiska nie powinien ulec pogorszeniu ani być powodem zagrożenia życia lub pogorszenia zdrowia jego mieszkańców.

Uchwalenie planu nie powoduje ponadprzeciętnego zagrożenia dla środowiska glebowego.

Wpływ na wody powierzchniowe i podziemne

Rozwój przestrzenny opiera się na rozpoznaniu stanu zasobów wodnych oraz ich ochronie poprzez uwzględnienie określonych warunków i ograniczeń w projekcie planu. W wyniku ustaleń planu i prowadzenia działań inwestycyjnych może dojść do punktowego zanieczyszczenia wód powierzchniowych i podziemnych. Powodem zanieczyszczeń będą prace związane z ciągłą eksploatacją obiektów przemysłowych oraz rodzaj działalności gospodarczej na terenie Tarnobrzskiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej. Zmiany mają charakter ciągły, lecz powodem tych zmian nie będzie uchwalenie planu miejscowego terenu Tarnobrzskiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej – Machów III.

Ewentualny wpływ na wody powierzchniowe i podziemne może mieć miejsce podczas prac budowlanych, podczas przebudowy istniejącego zakładu. Wówczas może dojść do przedostawania się piasku czy cementu do wód, a także substancji ropopochodnych z pojazdów i maszyn używanych na placu budowy. Dopuszczenie w zapisach planu przebudowy, rozbudowy oraz odbudowy, a także remonty urządzeń infrastruktury technicznej i budynków wiąże się z prowadzeniem prac budowlanych, w trakcie których na terenie opracowania będą poruszały się ciężkie maszyny i pojazdy, z których mogą przedostawać się substancje szkodliwe dla wód. Substancje szkodliwe mogą wyciekać na powierzchnię gruntu, a stamtąd do cieków wodnych. Należy mieć na uwadze, że założeniem niniejszego planu nie jest rozbudowa zakładu przemysłowego. Kolejnym powodem zanieczyszczenia wód jest ruch samochodowy, emitujący zanieczyszczenia do powietrza, jak tlenki azotu, metale ciężkie czy cząsteczki stałe.

Zakład zlokalizowany na terenie objętym planem, wyposażony jest w hale magazynowe i nie prowadzi magazynowania substancji sypkich na terenie otwartym. Cały użytkowany gospodarczo teren jest utwardzony i wyposażony w kanalizację z odprowadzeniem do zakładowej podczyszczalni ścieków. Grunt i wody gruntowe są chronione przed zanieczyszczeniem.

Zmiana klasyfikacji ołowiu oraz klasyfikacji zakładu nie spowodują zwiększania oddziaływania na wody powierzchniowe i podziemne.

Wpływ na powietrze atmosferyczne

Na obszarze planu liczba obiektów i pojazdów emitujących szkodliwe substancje do powietrza może okresowo wzrosnąć. Źródłem emisji okresowej są pojazdy wjeżdżające i wyjeżdżające na teren zakładu, a także w okresie zimowym zanieczyszczenia spowodowane ogrzewaniem budynków usługowych i przemysłowych. Źródłem emisji są także procesy technologiczne związane z przetwarzaniem i produkcją metali w tym emisje z procesu wytopu, rafinacji, odlewania metali, a także spalania gazu ziemnego i innych procesów towarzyszących. Instalacje odprowadzania emisji procesowych wyposażone są w wysokoefektywne urządzenia ochrony atmosfery jak filtry tkaninowe, filtry mokre, dopalacze, cyklony i inne. Ewentualna rozbudowa zakładu jest ograniczona możliwościami terenowymi. Szczegółowe lokalizacje nowych inwestycji muszą być ustalane z uwzględnieniem przepisów szczególnych, dotyczących m.in. ochrony środowiska, co stanowi dodatkowe zabezpieczenie przed potencjalną degradacją środowiska. W niesprzyjających warunkach atmosferycznych możliwe jest okresowe przekroczenie dopuszczalnych poziomów zanieczyszczeń powietrza, zwłaszcza w okresie złych warunków pogodowych, m.in. mgły oraz w zimie, będące efektem skumulowanych oddziaływań całej strefy przemysłowej.

Na stan czystości powietrza na omawianym terenie i w jego otoczeniu ma i będzie mieć wpływ ruch samochodowy na drogach oznaczonych w planie jako: teren drogi zbiorczej KDZ, teren drogi

dojazdowej KDD. Drogi oznaczone symbolami KDZ i KDD stanowią drogi publiczne, dla których przewiduje się zwiększoną częstotliwość korzystania, jednak rozwiązania przyjęte w niniejszym planie nie zakładają konieczności rozbudowy sieci dróg publicznych, ani nie zakładają wymiany ich nawierzchni, zatem zakłada się jedynie utrzymanie istniejących dróg i możliwość ich remontu na zasadach określonych w przepisach odrębnych.

Wpływ na klimat akustyczny

Realizacja ustaleń planu, może się wiązać z intensywniejszym ruchem pojazdów oraz maszyn budowlanych, na którego intensyfikację wpłynie ewentualne rozbudowa terenu przemysłowego. Obsługę komunikacyjną zapewnia istniejący układ komunikacyjny, nie zakłada się w planie rozbudowy sieci dróg. Pomimo spodziewanego zwiększenia ruchu pojazdów, na terenie planu nie prognozuje się przekroczenia dopuszczalnych norm hałasu komunikacyjnego.

Wpływ na klimat lokalny

Planowana inwestycja nie będzie miała wpływu na zmiany klimatu lokalnego, także w odniesieniu do zaburzeń pola wiatru oraz emisji ciepła. Nie prognozuje się znacząco negatywnych oddziaływań na klimat lokalny.

Wpływ na krajobraz i ludzi

Ustalenia planu dotyczą wyłącznie terenów objętych projektem i nie oddziałują na tereny sąsiednie. Charakter planowanych rozwiązań, ich rodzaj i skala, a także zakres oddziaływania wskazują, że wpływ wprowadzanych rozwiązań planistycznych nie będzie miał znaczącego oddziaływania na zdrowie ludzi i na krajobraz. Najbliższe zabudowania mieszkalne zlokalizowane są w promieniu powyżej 700 metrów od granic planu. Przewidywane oddziaływania, jeśli faktycznie wystąpią, to tylko w skali lokalnej, ograniczając się do terenu opracowania, a stan środowiska nie powinien ulec pogorszeniu ani być powodem zagrożenia życia lub pogorszenia zdrowia jego mieszkańców. W zakresie wpływu na krajobraz, zapisy planu nie wpłyną na pogorszenie jego stanu. Obszar objęty planem stanowi teren przemysłowy już przekształcony przez człowieka.

6. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, zmniejsza nie lub kompensowanie negatywnych działań na środowisko

Realizacja zamierzenia inwestycyjnego może wiązać się z niewielkim i lokalnym oddziaływaniem na środowisko naturalne, które w pewien sposób można ograniczać, jednak nie da się go całkowicie wykluczyć. Rozwiązania ograniczające negatywne oddziaływanie na środowisko:

- używanie maszyn i pojazdów z silnikami niskoemisyjnymi, organizowanie prac budowlanych tylko w ciągu dnia,
- zachować minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej zgodnie z ustaleniami szczegółowymi,
- odprowadzanie wód opadowych i roztopowych, zgodnie z przepisami odrębnymi,
- nakaz prowadzenia gospodarki odpadami komunalnymi i innymi na zasadach obowiązujących na terenie miasta Tarnobrzega, z segregacją odpadów u źródeł ich powstawania, przy zachowaniu obowiązujących w tym zakresie przepisów odrębnych,
- stosowanie paliw do ogrzewania budynków przyjazne środowisku,

- zakaz składowania oraz zbierania, przetwarzania i magazynowania odpadów nie związanych z działalnością produkcyjną realizowaną w ramach przeznaczenia terenu,
- zakaz odprowadzania nieoczyszczonych ścieków do wód powierzchniowych, podziemnych i bezpośrednio do gruntu oraz stosowania rozwiązań technicznych, które mogłyby powodować dostawanie się zanieczyszczeń do wód i gleby, a także zakaz lokalizacji wylewisk, niezabezpieczonych zbiorników z substancjami toksycznymi,
- zakaz odprowadzania wód opadowych i roztopowych do sieci kanalizacji sanitarnej,
- przeprowadzanie regularnych kontroli maszyn i pojazdów używanych do prac budowlanych, aby nie doprowadzać do wycieków substancji ropopochodnych oraz unikanie wlewania paliwa i olejów do pojazdów na placach budów,
- unikanie pracy na mokrych glebach.

7. Analiza i ocena celów ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotnych z punktu widzenia projektowanego dokumentu

Do najważniejszych dokumentów na szczeblu międzynarodowym i wspólnotowym należą:

- (1) Europa 2030 – dokument programowy Komisji Europejskiej, który obejmuje tematykę rozwoju zrównoważonego poprzez wspieranie gospodarki efektywnej korzystającej z zasobów środowiska. Do celów nadrzędnych należy ograniczenie emisji CO₂, zwiększenie udziału odnawialnych źródeł energii i zwiększenie efektywności jej wykorzystania;
- (2) Dyrektywa Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dyrektywa Ptasia) oraz Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dyrektywa Siedliskowa) – obie dyrektywy są podstawą prawną tworzenia sieci NATURA 2000, której celem jest zachowanie zagrożonych wyginięciem siedlisk przyrodniczych oraz gatunków roślin i zwierząt w skali Europy;
- (3) Odnowiona Strategia Zrównoważonego Rozwoju UE, która za jeden z głównych celów uznaje ochronę środowiska naturalnego poprzez zachowanie potencjału Ziemi, respektowanie ograniczeń naturalnych zasobów, zapewnienie wysokiego poziomu ochrony środowiska naturalnego i poprawy jego jakości, przeciwdziałanie i ograniczenie zanieczyszczeniu środowiska, propagowanie zrównoważonej konsumpcji i produkcji, tak by oddzielić wzrost gospodarczy od degradacji środowiska;
- (4) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2001/42/WE z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dyrektywa SOOŚ), której celem jest „zapewnienie wysokiego poziomu ochrony środowiska i przyczynienie się do uwzględniania aspektów środowiskowych w przygotowaniu i przyjmowaniu planów i programów w celu wspierania stałego rozwoju, po przez zapewnienie, że zgodnie z niniejszą dyrektywą dokonywana jest ocena wpływu na środowisko niektórych planów i programów, które potencjalnie mogą powodować znaczący wpływ na środowisko”;
- (5) Dyrektywa Rady nr 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dyrektywa OOS) – dotyczy oceny wpływu wywieranego przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko;
- (6) VII Program Działań Unii Europejskiej w zakresie środowiska naturalnego do 2020 r. zatytułowany: Dobra jakość życia z uwzględnieniem ograniczeń naszej planety – stanowiący 7. już program polityki ekologicznej UE, który formułuje 9 głównych celów działania w zakresie ochrony środowiska naturalnego do 2020 r. Są to:
 - ochrona, zachowanie i poprawa kapitału naturalnego Unii,

- przekształcenie Unii w zasobooszczędną, zieloną i konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną,
- ochrona obywateli Unii przed związanymi ze środowiskiem problemami i zagrożeniami dla ich zdrowia i dobrostanu,
- maksymalizacja korzyści płynących z prawodawstwa Unii w zakresie środowiska poprzez lepsze wdrażanie tego prawodawstwa,
- doskonalenie wiedzy i bazy dowodowej unijnej polityki w zakresie środowiska,
- zabezpieczenie inwestycji na rzecz polityki w zakresie środowiska i klimatu oraz uwzględnienie kosztów ekologicznych wszelkich rodzajów działalności społecznej,
- lepsze uwzględnianie problematyki środowiska i większa spójność polityki,
- wspieranie zrównoważonego charakteru miast w Unii,
- zwiększenie efektywności Unii w podejmowaniu międzynarodowych wyzwań związanych ze środowiskiem i klimatem;

Podstawą do formułowania celów ochrony środowiska w programach krajowych są ratyfikowane przez Polskę konwencje:

- (1) Konwencja Berneńska, zwarta w Bernie w 1979 r. o ochronie dzikiej flory i fauny europejskiej oraz ich siedlisk naturalnych;
- (2) Konwencja Genewska z 1979 r. w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości;
- (3) Konwencja Bońska, zwarta w Bonn w 1979 r. o ochronie wędrownych gatunków dzikich zwierząt;
- (4) Konwencja ONZ o różnorodności biologicznej podpisana w Rio de Janeiro w 1992 r.;
- (5) Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu z Rio de Janeiro, podpisana w 1992 r.;
- (6) Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu z Kioto – 1997 r. wraz Protokołem;
- (7) Europejska Konwencja Krajobrazowa, sporządzona we Florencji dnia 20 października 2000 r.

W zakresie ochrony środowiska do najważniejszych dokumentów na szczeblu krajowym należą:

- (1) Polska 2030. Trzecia fala nowoczesności. Długookresowa Strategia Rozwoju Kraju - wskazująca główne kierunki działań w zakresie polityki społecznej, rozwoju gospodarki i polityki państwa w zakresie ochrony środowiska, gospodarki przestrzennej i regionalnej, oparta na koncepcji trwałego i zrównoważonego rozwoju. Istotnym celem dokumentu z punktu widzenia ochrony środowiska jest zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego wraz z ochroną i poprawą stanu środowiska, wynikające z celów ustalonych na szczeblu między narodowym – tj. wzrost efektywności energetycznej, wykorzystanie OZE, redukcja CO₂;
- (2) Polityka Ekologiczna Państwa 2030 – strategia mająca na celu zapewnienie bezpieczeństwa ekologicznego Polski oraz wysokiej jakości życia mieszkańców. Jest jednym z najważniejszych dokumentów z zakresu środowiska i gospodarki wodnej;
- (3) Krajowy plan gospodarki odpadami 2022 – odnosi się do postępowania z odpadami. Zgodnie z planem należy zapobiegać powstawaniu odpadów, następnie zapewnić ich przygotowanie do ponownego użycia, recykling, w dalszej kolejności inne procesy odzysku, a w ostateczności unieszkodliwianie. Gospodarowanie odpadami zgodnie z wskazaną wyżej hierarchią umożliwi dalsze pogłębianie obserwowanego w ostatnich latach zjawiska, jakim jest oddzielanie wzrostu masy wytwarzanych odpadów od wzrostu gospodarczego;

- (4) Polityka energetyczna Polski do 2030 roku – określa m.in. cele w zakresie ograniczania oddziaływania energetyki na środowisko. Do głównych celów należy:
- Ograniczenie emisji CO₂ do 2020 roku przy zachowaniu wysokiego poziomu bezpieczeństwa energetycznego;
 - Ograniczenie emisji SO₂ i NO_x oraz pyłów (PM10 i PM 2,5) do poziomów wynikających z obecnych i projektowanych regulacji unijnych;
 - Ograniczenie negatywnego oddziaływania energetyki na stan wód powierzchniowych i podziemnych;
 - Minimalizacja składowania odpadów i szersze wykorzystanie ich w gospodarce;
 - Ukierunkowanie wytwarzania energii w technologii niskoemisyjnej.
- (5) Strategia Zrównoważonego Rozwoju Wsi, Rolnictwa i Rybactwa 2030 – dokument odnoszący się do poprawy jakości życia na obszarach wiejskich, którego celem jest efektywne wykorzystanie zasobów i potencjału rolnictwa i rybactwa dla zrównoważonego rozwoju. Celem istotnym z punktu widzenia ochrony środowiska i planowania przestrzennego jest ochrona środowiska i adaptacja do zmian klimatu na obszarach wiejskich, na które składają się: ochrona środowiska naturalnego sektorze rolniczym i różnorodności biologicznej na obszarach wiejskich, kształtowanie przestrzeni wiejskiej z uwzględnieniem ochrony krajobrazu i ładu przestrzennego oraz adaptacja rolnictwa i rybactwa do zmian klimatu.

8. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko

Zgodnie z przepisami zawartymi w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. 2024 poz. 1112 z późn. zm.), z rozdziału 3, działu VI dotyczącego postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania pochodzącego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w przypadku projektów polityk, strategii, planów i programów opracowywany dokument nie będzie miał oddziaływania transgranicznego.

9. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu

Inicjatorem projektu planu miejscowego jest Fenix Metal Sp. z o.o. Przedsiębiorstwo prowadzące działalność produkcyjną wystąpiło do Prezydenta Miasta Tarnobrzega z wnioskiem o zmianę obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu Tarnobrzесkiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej – Machów II, która miałaby polegać na ustaleniu wyjątków dla obowiązujących zakazów określonych w § 6 pkt 1, 2 i 3 uchwały Rady Miasta Tarnobrzega nr XXXVIII/407/2020 z dnia 30 grudnia 2020 r.

Uchwalenie nowego planu wiąże się z zmieniającymi się przepisami unijnymi, zgodnie z którymi 01 września 2025 roku, zacznie obowiązywać nowa klasyfikacja ołowiu (zgodnie z Rozporządzeniem w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin) wynikająca z 21. adaptacji do Postępu Technicznego. Oznacza to, że od tej daty ołów w każdej postaci klasyfikowany będzie jako substancja niebezpieczna dla środowiska. W związku z nową klasyfikacją, ołów będzie również objęty przepisami w sprawie kontroli zagrożeń poważnymi awariami (zgodnie z Ustawą Prawo Ochrony Środowiska oraz rozporządzeniami wykonawczymi w tym w szczególności Rozporządzenie w sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej), a zakłady stosujące ołów w procesie technologicznym po przekroczeniu określonych w przepisach ilości

progowych, do których zalicza się Spółka Fenix Metals, automatycznie, z mocy prawa będą zaliczane do zakładów mogących stwarzać ryzyko awarii przemysłowej.

W przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu planistycznego, wspomniane przedsiębiorstwo nie będzie miało możliwości realizacji inwestycji, które mogą przyczyniać się do zwiększenia efektywności prowadzonych procesów odzysku, których celem jest ochrona zasobów surowcowych a także rentowność zakładu rozwój zakładu przekłada się również na zwiększenie liczby miejsc zatrudnienia. Charakter zmian jest jedynie formalny i wiąże się w szczególności z dopuszczeniem możliwości lokalizacji na terenie objętym planem zakładu sklasyfikowanego jako mogący stwarzać ryzyko wystąpienia awarii przemysłowej.

10. Metody analizy realizacji postanowień projektu planu

Zgodnie z ustawą z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, organ opracowujący plan miejscowy zobowiązany jest monitorować skutki realizacji projektu planu na środowisko naturalne. W przypadku uchwalenia planu organem tym jest Prezydent Miasta Tarnobrzega.

Częstotliwość wykonywania analiz jest zależna od przeznaczenia terenu w planie oraz tempa, w jakim dany obszar jest zagospodarowywany. Wykonanie analizy należy do zadań własnych miasta. Wpływ ustaleń projektu planu może być analizowany w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska prowadzonego przez Regionalne Wydziały Monitoringu Środowiska GIOŚ na poziomie województw, o ile obszar objęty projektem planu został w nim ujęty.

Analizę tempa w zagospodarowaniu przestrzennym dokonuje Prezydent Miasta Tarnobrzega w trakcie kadencji zgodnie z art. 32 pkt. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym i polega ona na prowadzeniu na bieżąco rejestrów wydanych pozwoleń na budowę, rejestrów obiektów oddanych do użytku oraz wydanych zezwoleń na realizację dróg.

W omawianym przypadku analiza powinna zostać wykonana po zakończeniu prac budowlanych, w celu sprawdzenia w jakim stopniu inwestycja wpłynęła na środowisko naturalne, a także sukcesywnie w trakcie eksploatacji terenu inwestycji. W kontekście ustaleń planu szczególnie istotne jest monitorowanie emisji zanieczyszczeń odprowadzanych do atmosfery i gleby w związku z wprowadzeniem w projekcie możliwości działalności zakładu o zwiększonym ryzyku awarii przemysłowej.

Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektu:

- rejestrowanie wniosków o sporządzenie miejscowych planów lub ich zmianę, gromadzenie materiałów z nimi związanych,
- ocenę zgodności wydanych decyzji i pozwoleń budowlanych z projektem,
- oceny rozwoju gospodarczego (przedsiębiorczości, rozwoju budownictwa).

W zakresie monitoringu poszczególnych elementów środowiska odpowiedzialne są jednostki i instytucje związane z gospodarką wodną, zarządy dróg, starostwa powiatowe, urzędy wojewódzkie, a w zakresie ochrony przyrody Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska oraz jednostki wspomagające, zatrudniające ekspertów w dziedzinie ochrony środowiska, np. IMGW, RZGW i inne. Zgodnie z art. 10 Dyrektywy 2001/42/WE z dnia 27 czerwca 2001 r. w celu uniknięcia powielania monitoringu raporty o stanie i jakości poszczególnych elementów środowiska powinny być

przekazywane do miasta. W celu oceny wpływu zagospodarowania na środowisko i człowieka można zastosować wskaźniki monitoringu. Poza przyjętymi w przepisach odrębnych wskaźnikami dotyczącymi jakości poszczególnych komponentów środowiska można wykorzystać następujące parametry:

- jakość powietrza - liczba instalacji ogrzewania i podgrzewania wody gospodarczej w oparciu o paliwa ekologiczne (gaz, olej opałowy, energia elektryczna), wielkość i rodzaj emisji przemysłowej;
- jakość wód, gospodarka wodno-ściekowa - zakłady podłączone do kanalizacji, gospodarstwa podłączone do bezodpływowych zbiorników na nieczystości (szamb), jakość odprowadzanych ścieków przemysłowych;
- gospodarka odpadami - ilość wytwarzanych odpadów komunalnych na 1 mieszkańca;
- ochrona przyrody, bioróżnorodności, krajobrazu - obszar gminy objęty ochroną przyrody lub krajobrazu;
- klimat akustyczny - uciążliwość akustyczna dróg i zakładów (na podstawie pomiarów zarządców);
- jakość gleby i wód gruntowych.

11. Diagnoza zmian środowiska w wyniku realizacji ustaleń planu

11.1. Przyjęte założenia

Przy sporządzaniu niniejszej prognozy jako podstawowe przyjęto założenie, że autorzy projektu planu uwzględnili wszystkie aspekty ochrony środowiska. Zapisy ustaleń projektu planu miejscowego przygotowane zostały tak, aby w możliwie maksymalnym stopniu ograniczyć negatywne oddziaływanie przyszłych aktywności na stan środowiska naturalnego i zdrowie mieszkańców. Szczegółowe lokalizacje nowych inwestycji muszą być ustalane z uwzględnieniem przepisów szczególnych, dotyczących m.in. ochrony środowiska, co stanowi dodatkowe zabezpieczenie przed potencjalną degradacją środowiska. W celu otrzymania metodologicznej przejrzystości prognozy oddziaływania ustaleń planu na środowisko przyrodnicze dokonano klasyfikacji poszczególnych terenów pod kątem potencjalnych zagrożeń stanu środowiska, mogących wystąpić w wyniku realizacji dokumentu. Określono również przewidywany zasięg oddziaływania, jego rodzaj oraz trwałość i odwracalność. Ponadto scharakteryzowano wpływ ustaleń planu oraz rodzaj oddziaływania na tereny przyległe do obszaru opracowania.

11.2. Prognoza skutków wpływu ustaleń planu na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego

Biorąc pod uwagę charakter projektu planu należy stwierdzić, że nie dojdzie do negatywnego oddziaływania planu na poszczególne komponenty środowiska takie jak: powierzchnia ziemi i gleby, powietrze atmosferyczne, wody powierzchniowe i podziemne, świat flory i fauny, walory krajobrazowe oraz dodatkowo na klimat akustyczny oraz promieniowanie elektromagnetyczne.

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu Tarnobrzeskiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej – Machów III

Przeznaczenie	Powierzchnia ziemi i gleby				Powietrze atmosferyczne i klimat				Zasoby i różnorodność biologiczna				Walory krajobrazowe				Klimat i promieniowanie elektromagnetyczne				Wody powierzchniowe i podziemne									
	Oddziaływanie	Ocena				Oddziaływanie	Ocena				Oddziaływanie	Ocena				Oddziaływanie	Ocena				Oddziaływanie	Ocena								
		B/P/W/SK	K/S/D	St/Ch	Ns/Nu/Nz		B/P/W/SK	K/S/D	St/Ch	Ns/Nu/Nz		B/P/W/SK	K/S/D	St/Ch	Ns/Nu/Nz		B/P/W/SK	K/S/D	St/Ch	Ns/Nu/Nz		B/P/W/SK	K/S/D	St/Ch	Ns/Nu/Nz					
U-P	Brak negatywnych oddziaływań	-	-	-	-	Emisja zanieczyszczeń do powietrza, gleby oraz emisja hałasu	B	D	St	Nu	Brak negatywnych oddziaływań	-	-	-	-	Brak negatywnych oddziaływań	-	-	-	-	Brak negatywnych oddziaływań	-	-	-	-	Emisja zanieczyszczeń do wód podziemnych	B	D	St	Ns
KDZ KDD	Brak negatywnych oddziaływań	-	-	-	-	Możliwy wzrost emisji zanieczyszczeń do powietrza, gleby, wody, emisja hałasu oraz emisja ścieków komunikacyjnych	B	D	St	Nu	Brak negatywnych oddziaływań	-	-	-	-	Brak negatywnych oddziaływań	-	-	-	-	Brak negatywnych oddziaływań	-	-	-	-	Brak negatywnych oddziaływań	-	-	-	-

Oznaczenie, ocena oddziaływań:

B- bezpośrednio, P- pośrednio, W- wtórnie, SK- skumulowane, K- krótkoterminowe, Ś- średnioterminowe, D- długoterminowe, St- stałe, Ch- chwilowe, Ns- negatywne słabe, Nu – negatywne umiarkowane, Nz – negatywne znaczące, (+) pozytywne.

12. Streszczenie w języku niespecjalistycznym

Prognoza oddziaływania na środowisko obejmuje zagadnienia związane z problematyką ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego i kulturowego, ochroną zdrowia mieszkańców, ochroną zasobów naturalnych, a także kształtowaniem i ochroną walorów krajobrazowych. Analizuje stan funkcjonowania środowiska i jego poszczególnych elementów oraz określa potencjalne zmiany w przypadku braku realizacji ustaleń planu, zarówno w obszarze opracowania, jak i w obszarach objętych przewidywanym oddziaływaniem. Ponadto zawiera informacje o przewidywanych przyrodniczych skutkach gospodarowania przestrzenią związanych z ustaleniami planu.

Obszar objęty projektem planu miejscowego znajduje się w południowej części miasta Tarnobrzeg, przy granicy z gminą Nowa Dęba, w obrębie Nagnajów. Zajmuje powierzchnię ok 2,73 ha. Przedmiotowy obszar obejmuje działki ewidencyjne nr 277/11, 277/39, 277/67, 277/68, 278/5 i 278/6 z obrębu Nagnajów oraz części działek nr 277/65 i 278/4 z obrębu Nagnajów.

Przedmiotowy obszar jest w większości zabudowany. Znajduje się tutaj istniejąca zabudowa o funkcjach usługowych i produkcyjno-magazynowych, a także ciągi komunikacyjne. Przez południową część obszaru przebiega droga gminna klasy dojazdowej - ul. Strefowa (nr 122183R). Obszar objęty analizą cechuje dostęp do sieci infrastruktury technicznej. Znajduje się on w zasięgu sieci wodociągowej, kanalizacyjnej, gazowej, energetycznej oraz ciepłowniczej. Sieci te zlokalizowane są głównie wzdłuż ul. Strefowej i w rejonie przedłużenia ul. Siarkopolowej. W najbliższym sąsiedztwie dominuje zabudowa spójna z obecnym zagospodarowaniem – zabudowa produkcyjna i magazynowa. Obszar planu Machów III stanowi część Tarnobrzskiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej. Najbliższe zabudowania mieszkaniowe zlokalizowane są ponad 700 metrów od granicy terenu planu.

Na analizowanym obszarze obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego przyjęty uchwałą Nr XXXVIII/407/2020 Rady Miasta Tarnobrzeg z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu Tarnobrzskiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej – Machów II. Przedmiotowy plan został opublikowany w Dzienniku Urzędowym Woj. Podkarpackiego w 2021 r. pod poz. 420. W przedmiotowym planie dla obszaru objętego analizą wskazano przeznaczenie pod: tereny zabudowy usługowej oraz obiektów produkcyjnych i magazynowych (U/P-1, U/P-2), tereny dróg publicznych klasy zbiorczej (KDZ-2) oraz tereny dróg publicznych klasy dojazdowej.

Inicjatorem projektu planu miejscowego jest Fenix Metal Sp. z o.o. Przedsiębiorstwo prowadzące działalność produkcyjną wystąpiło z wnioskiem do Prezydenta Miasta Tarnobrzega z wnioskiem o zmianę obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu Tarnobrzskiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej – Machów II, która miałaby polegać na ustaleniu wyjątków dla obowiązujących zakazów określonych w § 6 pkt 1, 2 i 3 uchwały Rady Miasta Tarnobrzega nr XXXVIII/407/2020 z dnia 30 grudnia 2020 r. Uchwalenie nowego planu miejscowego wynika ze zmieniających się unijnych przepisów, zgodnie z którymi od 01.09.2025 roku, zacznie obowiązywać nowa klasyfikacja ołowiu (zgodnie z Rozporządzeniem w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin) wynikająca z 21. adaptacji do Postępu Technicznego. Oznacza to, że od tej daty ołów w każdej postaci klasyfikowany będzie jako substancja niebezpieczna dla środowiska. W związku z nową klasyfikacją, ołów będzie również objęty przepisami w sprawie kontroli zagrożeń poważnymi awariami (zgodnie z Ustawą Prawo Ochrony Środowiska oraz rozporządzeniami wykonawczymi w tym w szczególności Rozp. w sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej), a zakłady stosujące

ołów w procesie technologicznym po przekroczeniu określonych w przepisach ilości progowych, do których zalicza się Spółka Fenix Metals, automatycznie, z mocy prawa będą zaliczane do zakładów mogących stwarzać ryzyko awarii przemysłowej.

Na terenie objętym analizą przeważającym użytkowaniem gruntowym są tereny przemysłowe (Ba), które stanowią ok. 81,9% obszaru. Ponadto w północnej części obszaru występują inne tereny niezabudowane (Bi), które zajmują ok. 11,4% jego powierzchni. Natomiast 6,7% obszaru stanowią drogi (dr).

Na terenie objętym planem miejscowym nie występują wielkopowierzchniowe formy ochrony przyrody, ani obszary wchodzące w skład europejskiej sieci obszarów objętych ochroną przyrody – Natura 2000. Teren nie znajduje się w obszarze Głównych Zbiorników Wód Podziemnych, nie leży w terenie zagrożonym osuwiskami i ruchami mas ziemnych ani na terenie szczególnego zagrożenia powodziowego. Na obszarze opracowania nie występują udokumentowane złoża kopalin, surowce perspektywiczne i prognostyczne, nie wydano również koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż surowców. Na obszarze analizy nie występują formy ochrony zabytków w rozumieniu Ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2024 poz. 1292 z późn. zm.) oraz dobra kultury współczesnej w rozumieniu ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1130 z późn. zm.). Nie zidentyfikowano także obszarów pomników zagłady i ich stref ochronnych w rozumieniu Uchwały z dnia 7 marca 1999 roku o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady (Dz. U. 2015 poz. 2120), terenów zamkniętych i ich stref ochronnych, obszarów ograniczonego użytkowania, obszarów wymagających przekształceń, rehabilitacji, rekultywacji lub remediacji, obszarów zdegradowanych i obszarów wymagających rewitalizacji ani stref ochronnych ujęć wód.

Plan miejscowy nie narusza ustaleń Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Tarnobrzega przyjętego Uchwałą Nr XLVI/457/2017 Rady Miasta Tarnobrzega z dnia 14 września 2017 r.

Zgodnie z ustaleniami ww. dokumentu, tereny objęte opracowaniem sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, zaliczone zostały do:

- **U-P** – teren usług lub produkcji;
- **KDZ** – teren drogi zbiorczej;
- **KDD** – teren drogi dojazdowej.

Planowane działania inwestycyjne obejmują teren przemysłowy, a zakres uchwalanego planu nie wpłynie na pogorszenie środowiska przyrodniczego, gdyż nie spowoduje zmiany jego przeznaczenia i charakteru inwestycji. Na terenie objętym planem działa już zakład produkcyjny, który w swojej pracy wykorzystuje materiały uważane za niebezpieczne, w tym ołów. Najbliższe zabudowania mieszkalne zlokalizowane są w promieniu powyżej 700 metrów od granic planu. Przewidywane oddziaływanie, jeśli faktycznie wystąpią, to tylko w skali lokalnej, ograniczając się do terenu opracowania, a stan środowiska nie powinien ulec pogorszeniu ani być powodem zagrożenia życia lub pogorszenia zdrowia jego mieszkańców.